

Arrest

nr. 280 538 van 22 november 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 21 november 2022 via J-box heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te horen bevelen, met name de versnelde behandeling van de op 7 november 2022 ingediende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 14 oktober 2022 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2022 om 14.00 u.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 20 september 2022 toe op het Belgische grondgebied en diende op 22 september 2022 een verzoek om internationale bescherming in (bijlage 26).

1.2. Uit de gegevens van de Eurodac-databank blijkt dat verzoeker reeds eerder verzoeken om internationale bescherming had ingediend in Spanje, met name op 30 december 2019 en 31 januari 2022.

1.3. Op 28 september 2022 verzocht de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) de Spaanse autoriteiten om verzoeker op grond van artikel 18.1, d) van de Verordening 604/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: Verordening 604/2013/EU) terug te nemen.

1.4. De Spaanse autoriteiten stemden op 4 oktober 2022 in met deze terugname.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 14 oktober 2022 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}). Verzoeker werd hiervan op 17 oktober 2022 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 14 oktober 2022 eveneens een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats. Verzoeker werd hiervan ook op 17 oktober 2022 in kennis gesteld en overgebracht naar het Centrum voor Illegalen te Brugge.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Huidige vordering van 21 november 2022 tot het bevelen van voorlopige maatregelen strekt ertoe het bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) hangende schorsingsberoep, ingesteld op 7 november 2022 en gericht tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 14 oktober 2022 houdende weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}), zo snel mogelijk en in uiterst dringende noodzakelijkheid te behandelen. De vordering is gesteund op artikel 39/85, §1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). In de laatste zin van artikel 39/85, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet wordt de termijn aangeduid waarbinnen deze vordering moet worden ingesteld:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terughoudingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn.”

De in de bovenvermelde bepaling bedoelde termijn ex artikel 39/57, §1, derde lid van de vreemdelingenwet bedraagt, in het geval van een eerste verwijderings- of terughoudingsmaatregel, zoals te dezen, *“tien dagen”*. Verzoeker dient zijn vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen in toepassing van artikel 39/85, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet in te dienen binnen een termijn van tien dagen na het moment waarop *“de tenuitvoerlegging imminent wordt”*.

2.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 17 oktober 2022 in kennis werd gesteld van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 14 oktober 2022 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}). Verzoeker werd op die datum eveneens in kennis gesteld van een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats (zie punt 1.6). Reeds op 17 oktober 2022 was verzoeker dus *“het voorwerp (...) van een verwijderings- of terughoudingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is”* in de zin van artikel 39/82, §4, tweede lid van de vreemdelingenwet. Verzoeker diende bijgevolg *ab initio* te opteren voor een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid en dit binnen de in artikel 39/57, §1, derde lid van de vreemdelingenwet bedoelde termijn na de kennisgeving van het overdrachtsbesluit. De op 21 november

2022 ingediende vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen op grond van artikel 39/85, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet is manifest laattijdig.

2.3. De Raad stipt aan dat de beroepstermijn slechts kan worden verlengd indien verzoeker ten gevolge van overmacht in de absolute onmogelijkheid verkeert om binnen de wettelijke termijn een beroep in te stellen. De bewijslast van het bestaan van overmacht ligt bij de verzoekende partij (RvS 23 mei 2003, nr. 119.779). De verhindering om het beroep tijdig in te dienen moet dus uitgaan van een van de menselijke wil onafhankelijke gebeurtenis, die onvoorzienbaar en onvermijdbaar is en die door het slachtoffer niet kan worden beïnvloed (Cass., 9 oktober 1986, R.W., 1987-88, 778; zie P. VAN ORSHOVEN, *“Niet ontvankelijkheid, nietigheid, verval en andere wolfijzers en schietgeweren van het burgerlijk procesrecht”*, P&B, 2002, nr. 1, 3). De beoordeling van de redenen van overmacht komt toe aan de feitenrechter (RvS 16 december 2009, nr. 198.980; RvS 10 januari 2006, nr. 153.402).

2.4. Het verzoekschrift tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bevat geen uiteenzetting betreffende de ontvankelijkheid *ratione temporis* en evenmin gegevens waaruit een overmachtssituatie zou kunnen blijken. Wat de uiterst dringende noodzakelijkheid betreft, stelt verzoeker het volgende:

“4.1.

De verzoeker maakt het voorwerp uit van een beslissing bijlage 26 quater met vasthouding in een welbepaalde plaats.

Sedert die dag wordt de verzoekende partij vastgehouden in het gesloten centrum voor illegalen te Brugge.

Dat verzoeker vastgehouden is in het gesloten centrum met het oog op zijn overbrenging naar Spanje.

Er is een vertrek melding voor 23.11.2022, deze werd op 18.11.2022 ter kennis gebracht (zie stuk 2). Een repatriëring naar Spanje is aldus nakend geworden.

Artikel 39/84 en 39/85 van de wet van 15.12.1980 bepalen dat er ingeval voorlopige maatregelen kunnen worden gevorderd.

Verzoeker is thans opgesloten in een gesloten centrum met het oog op terugleiding naar Spanje.

De gewone schorsingsprocedure stelt uw Raad niet in staat om een schorsingsarrest uit te spreken voor de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en bijgevolg voor de verwezenlijking van het nadeel. Er werd reeds een beroep tot schorsing en nietig verklaring ingediend doch is hieromtrent nog geen uitspraak nog is er reeds een zitting gepland.

Dat verzoeker een eerbiediging vraagt van een fundamenteel recht en met het oog op een effectief rechtsmiddel dient huidig verzoekschrift ontvankelijk worden verklaard.

Dat verzoeker vastgehouden is in het gesloten centrum met het oog op zijn overbrenging naar Spanje.

Verzoeker wordt binnen 2 dagen worden gerepatriëerd (zie stuk 2).

Overwegende dat het bovendien manifest is dat een normale schorsingsprocedure haar doel volledig voorbij zou gaan, aangezien het onmogelijk is, buiten de hypothese van de uiterst dringende noodzakelijkheidsprocedure, dat tijdig, zijnde voor de effectieve overdracht, nog een beslissing zou kunnen worden genomen met betrekking tot deze lopende procedure.

Dat derhalve aan de voorwaarden van de uiterst dringende noodzakelijkheid voldaan is.

Verzoeker vraagt als voorlopige maatregel de onmiddellijke schorsing van de bestreden beslissing (...).”

2.5. Ter terechtzitting stelt de aanwezige raadsvrouw van verzoeker dat geoordeeld werd dat het bericht van 18 november 2022 waarbij de vlucht werd aangekondigd de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigt. De raadsman van de verwerende partij wijst erop dat de uiterst dringende noodzakelijkheid reeds op 17 oktober 2022 aanwezig was.

2.6. Verzoeker opteerde ervoor op 7 november 2022 een vordering tot (gewone) schorsing en een beroep tot nietigverklaring in te stellen tegen de bestreden beslissing. Van het indienen van een vordering tot (gewone) schorsing en een beroep tot nietigverklaring gaat geen schorsende werking uit. Nochtans werd verzoeker reeds sinds 17 oktober 2022 vastgehouden, en niet *“naderhand”* zoals bedoeld in artikel 39/85, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet. Verzoeker behoorde te weten dat hij het risico loopt dat de overdracht ten uitvoer zou worden gelegd alvorens de Raad uitspraak doet over de op 7 november 2022 ingediende vordering tot (gewone) schorsing en het beroep tot nietigverklaring. Blijkens de beschikbare gegevens was donderdag 27 oktober 2022 de laatste nuttige dag om een vordering in te dienen onder het regime van de *“uiterst dringende noodzakelijkheid”*. Het nalatige handelen van verzoeker kan niet worden rechtgezet door thans, ingevolge de mededeling van 18 november 2022 dat de overdracht naar Spanje op 23 november 2022 daadwerkelijk zal worden uitgevoerd, een manifest laattijdige vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen.

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen is niet ontvankelijk *ratione temporis*.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

F. TAMBORIJN